

מלכודת ארנבות

סיפור - גאורגן פ.שולץ
ציור - קארול קללר

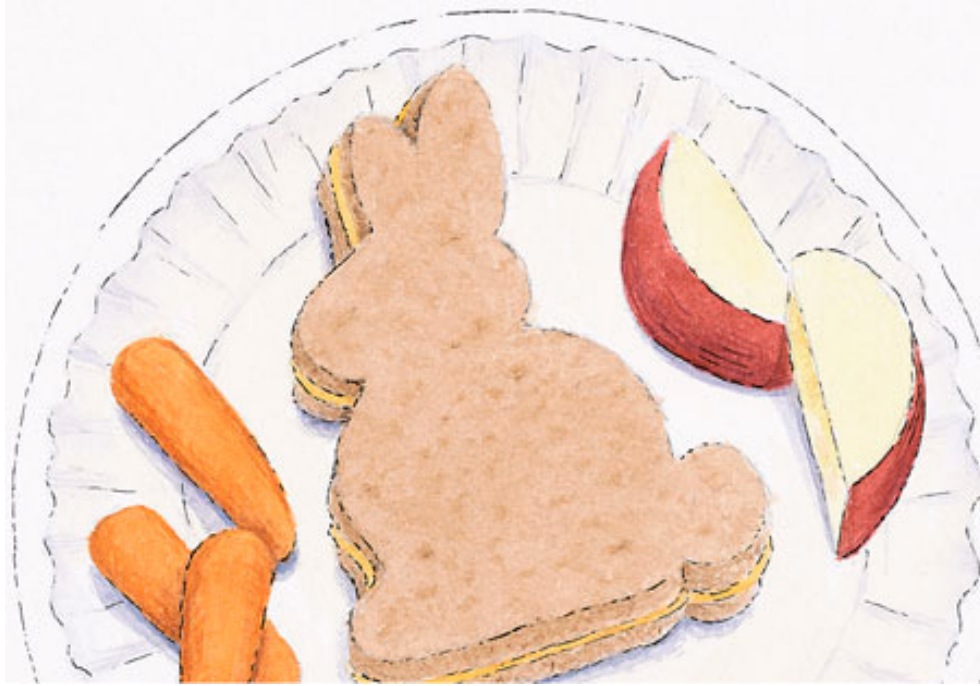
"בוא לאכול!" קראה אמא של נתי.
"אולי אפשר קצת יותר מאוחר, בבקשה?"
שאל נתי.
"טוב, אבל אל תשכח" אמרה אמא.
נתי שם קופסת קרטון על הדשא בחצר.
"מה אתה עושה?" שאלה נילי, חברתו
מהבית השכן.
"אני עושה מלכודת ארנבות."
"וההורים יסכימו שתגדל ארנבת?"
"לא. אמרו שאם אתפוס אחת אצטרך לשחרר
אותה."
"למה?"
"כי זו חיית בר ולא חיית מחמד."
"אא. טוב. ואני יכולה לעזור לך?" שאלה נילי.
"כן."
"איך הארנבת תיכנס כאן?"
"אינני יודע" ענה נתי.

"אני יודעת. צריך לתמוך את הקופסה במקל
בצד אחד" אמרה נילי.
הם מצאו מקל מתאים. הוא היה ישר וחזק
והתפצל בקצה.
הם השעינו צד אחד של הקופסה על המקל.
"עכשיו הארנבת יכולה להיכנס למלכודת"
אמר נתי כשהביט לתוך הפתח שנוצר.
"ומה יקרה אם הארנבת לא תפיל את
המקל?" שאלה נילי.
הם הלכו סביב הקופסה וחשבו.
"אני יודע" אמר נתי ורץ הביתה. הוא חזר עם
חבל ארוך בידו. "אקשור את החבל למקל.
כשהארנבת תקפוץ פנימה נמשוך את המקל
בחבל."

נתי קשר את קצה החבל למקל. הם החזיקו בקצה השני והסתתרו מאחורי עץ. הם חיכו וחיכו, אבל אף ארנבת לא עברה בחצר. "שכחנו משהו" אמרה נילי. הם הביטו זה בזה. "פיתיון!" צעקו ביחד. "יש לך גזר?" שאלה נילי. "לא" אמר נתי "אמא אמרה שאכלתי אתמול את האחרון." "אמא שלי הביאה היום שקית שלמה של גזר. בוא ונבקש אצלה אחד."

הם רצו לבית של נילי. כשחזרו עם גזר
ותפוחי עץ ראו שהמקל מונח על הארץ.
המלכודת הייתה סגורה.
"תפסנו משהו!" קרא נתי.
הם זחלו קרוב למלכודת. נתי הציץ פנימה.
"תפסנו ארנבות?" שאלה נילי.
"יש כאן שתי ארנבות" ענה נתי בחיוך "אחת
לכל אחד מאתנו."
שני הידידים ישבו תחת העץ, כרסמו גזר
ותפוחים ואכלו את הארנבות שלהם – שני
כריכי גבינה בצורת ארנבות.
נתי הביט למעלה וראה את אמא שלו מחייכת
מהחלון. הוא חייך בחזרה.